

Skolēnu brīvdienās jaunsargi apgūst prasmes, kādas būtu vajadzīgas katram.

➔ 12. lpp.

LĪDZ 2022. GADA
1. SEPTEBRIM
KULDĪGAS CENTRA
VIDUSSKOLA
PĀRVĒRTĪSIES LĪDZ
NEPAZĪŠANAI.

➔ 6. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,68 eiro

Nr. 33
(11 415)

Pirmdiena, 2019. gada 18. marts

Rīgā dzirdētais, reģionos redzētais

„Izbraucot reģionus, vācu informāciju par dažādiem svarīgiem jautājumiem, lai saliktu kopā ar to, ko Rīgā stāsta,” tā jautāts par vizītes mērķi Kuldīgā aizvadītajā piektdienā atzina Latvijas Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (*Jaunā Vienotība*).

Kurzemes reģionā Valsts policija divos gados reģistrējusi **11 krāpšanas gadījumus**, kas saistās ar lauksaimniecības tehnikas iegādi internetā. ➔ 4. lpp.

Premjerministrs Krišjānis Kariņš darba vizītē Kuldīgā apskatīja uzņēmumu *Stiga RM* (attēlā kopā ar Kuldīgas novada domes priekšsēdi Ingu Bērziņu un uzņēmuma attīstības direktoru saplākšņu ražošanā Kuldīgā Jāni Osi), pāriesojās Vārmes pamatskolā un Kuldīgas restaurācijas centrā.

➔ 11. lpp.

„Mans galvenais uzdevums ir kaitināt meitenes, sakot, ka viņas var izskatīties vēl labāk, ja kaut ko pamaina,” atzīst stilists, vizāžists **Andris Ruskulis**.

„Jaunieši nav mūsu nākotne, viņi ir mūsu tagadne,” pārliecināta Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra jaunatnes lietu speciāliste **Ieva Kaltnece**. ➔ 5. lpp.

Viņš pastāstīja, ka jau bijis darba vizītē Valmierā, tagad pievērsies Kurzemei. „Mēs ļoti daudz runājam par administratīvi teritoriālo un izglītības reformu. Skaidrs, ka tās veiks, par bāzi ņemot attīstības centrus, kuri Latvijā jau ir attīstījušies. Tagad jākarāto piedāvājums iedzīvotājiem ap šiem centriem. Kuldīga ir viens no veiksmīgajiem piemēriem, kā veidojies kārtīgs novads,” uzskata premjerministrs.

Viņš pastāstīja, ka priecājies redzēt aktīvu un rosīgu skolu laukos – Vārmes pamatskolu, ciemojies uzņēmumā *Stiga RM*. Tas ļāvis sarīst, kā notiek attīstība, kas uzlabojams likums. „Uzņēmumā dzirdēju vienu otru atziņu, kā uzlabot Nodokļu likumu – ne par likmēm,

bet par kārtību. Reizēm Rīgā izveidotā bilde neiet kopā ar reģionos redzēto. Skaidrs, ka skola, kurā ir vairāk nekā 100 bērnu, ir ne tikai dzīvības spējīga, bet arī īsts pagasta centrs. Svarīgi šādas skolas paturēt un attīstīt. No skolotājiem sadzirdēju, ka valstī mēs pārāk daudz uzmanības pievēršam izcilniekiem, piemēram, valsts ģimnāzijām, kas orientētas uz labu rezultātu sasniegšanu. Vienlaikus tās orientētas arī uz mazāk talantīgu un motivētu bērnu nobīdīšanu malā. Latvijā neesam tik daudzi, lai varētu atļauties, ka kaut viens cilvēks izkrīt caur grīdas šķirbu, bet šobrīd izskatās, ka tā grīda nav tikai šķirbaina, tajā trūkst vairāku dēļu. Uzņēmumā runājām par Eiropas fondu

sadali – kāpēc ar līdzīgiem nosacījumiem vienā vietā atbalstu var saņemt, otrā – nevar. Uz nākamo fondu periodu nosacījumus pārskatīsim. Otrs, kas uztrauca uzņēmējus, bija iedzīvotāju ienākuma nodoklis cilvēkiem, kuri strādā daļu slodzes, dažādi atvieglojumi. Sapratu, ka grāmatvedībai tas rada milzīgas galvassāpes, lūdzu atsūtīt man konkrētus piemērus. Finanšu ministrijas ierēdņi stāsta lielu ainu, tā izskatās vienkārša, bet pielietojumā ir ačgārnības. Jāsaprot, kur tās ir, lai 2021. gadā, kad mainīsim Nodokļu likumu, tās varētu koriģēt,” saka K. Kariņš.

Vairāk lasiet 20. marta *Kurzemniekā!*
Inguna Spuleniece

Trešdien, 20. martā:

- Krišjānis Kariņš: kā dzīvosim tālāk.
- Kuldīgas 2. vidusskolas neklātnieki.
- Skrundas novada budžets.
- Uguņošana virs Ventas.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Atbildības dēļ
daudz nevar
panākt

Jolanta
Hercenberga,
tālrunis: 63350568,
jolantah99@
gmail.com

Trešdien daļa mūspuses pedagogu dosies uz Rīgu, lai pie Saeimas nama piketā paustu nostāju par minimālās darba algas likmes nepaaugstināšanu. Iepriekšējā valdība solīja celt likmi, tas bija ierakstīts arī likuma pantos.

Piketu rīko arodbiedrība, kura medijos paudusi, ka neprasās piekāpties un gaidīt, ka algas paaugstinās ar 2020. gadu, kā valdība to sola šobrīd. Pedagogi rīkošot streiku, ja pikets nelīdzēsot. Tiek izvērtēta pat iespēja streikot eksāmenu laikā. Ja daļa skolēnu streika dēļ eksāmena dienā nonāktu fakta priekšā, ka nevar to kārtot, tas radītu nopietnas sekas.

„Skolotāja darbs ir ar misijas nozīmi, jo sabiedrības nākotne būs to cilvēku rokās, kuri šobrīd ir viņa audzēkņi.”

Kurš par to uzņemtos atbildību? Valdība? Visticamāk, ne. Tā būtu jāuzņemas iestāžu vadītājiem, tādēļ skolas direktori sarunātu citus skolotājus, kuri aizvietotu eksāmenos streikojošos kolēģus. Nu, lūk, līdzīgi kā mediķiem, kuri nevar atļauties paziņot, ka neizbrauks uz avārijas vietu, nepieņems dzemdības u.tml., jo šodien streiko, arī skolotāji savas atbildības dēļ neko daudz nevar panākt. Tas arī ir iemesls, kādēļ šī jau gadu desmitiem ir problēma, ko Latvijā nevaram atrisināt. Kurš atbildīgs cil-

vēks, un gandrīz kā likums, ka skolotājs vienmēr tāds ir, atļausies nodarīt pāri saviem skolēniem? Galu galā arī ar darba devēju jāsadzīvo, un nedrīkst rīkoties tā, lai viņam pēc tam jāuzņemas atbildība par streika laikā nepadarīto darbu. Tad arī esam nonākuši situācijā, ka iekšēja neapmierinātība skolotāju saimes vidienē gruzd gadiem, tiek pausta sarunās, sociālajos tīklos, bet produktīva darbība, kas uzlabotu situāciju, nenotiek.

Skaidrs, ka pedagogi Latvijā nav viszemāk atalgotā profesija, un tādēļ ne viens vien *parastais* cilvēks varētu jautāt – ko viņi tur protestē, jau tā saņem daudz vairāk nekā liela daļa sabiedrības. Taisnība, bet pedagogiem jau arī nav jābūt viszemāk atalgotajiem. Viņu darbs ir ar misijas nozīmi, jo sabiedrības nākotne būs to cilvēku rokās, kuri šobrīd ir pedagogu audzēkņi. Tādēļ cits *parastais* cilvēks, lai arī varbūt saņem mazāku atalgojumu nekā skolotājs, tomēr saprot, ka laimīgu sabiedrību veido laimīgi cilvēki. Būt laimīgam nozīmē iemācīties laimīga cilvēka attieksmi pret dzīvi. Ja bērni astoņpadsmit gadus no savas dzīves pavadīs sādruumušu, apātijas nomāktu, parādos iestīgušu pedagogu ielenkumā, diezin vai izdosies iemācīties būt laimīgiem.

Sabiedrībai svarīgi saprast, ka jādara viss iespējamais, lai pedagogi justos novērtēti un ar dzīvespriecīgu attieksmi strādātu ar bērniem.

TRIS VIEDOKĻI

Tā kā valdība šīgada valsts budžetā neparedzēja finansējumu pedagogu minimālās darba samaksas likmes celšanai, Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrība (LIZDA) 20. martā pie Saeimas nama organizē piketu.

KO TAS MAINĪS, UN CIK TĀLU PEDAGOGI GATAVI IET, LAI PANĀKTU ALGAS PIELIKUMU?
Iekšējs protests ir, bet ārēji kūtri

1. Renārs Sakne, skolotājs
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā:

– Tas nav viennozīmīgs jautājums. 36 cilvēki gatavojamies braukt uz Rīgu, bet, kā izdosies nokomplektēt braucējus, grūti pateikt. Citas skolas atsakās piedalīties, jo ir mācību process un cilvēkam ir grūti atrauties no darba. Katram ir stundas, kas jāatstrādā. Latvieša dabā ir diezgan pasīva reakcija uz aktīvām darbībām, piemēram, piketu. Cilvēki būtu ar mieru piedalīties, bet pienākumu apziņa par veicamo darbu ir augsta. Cilvēkiem ir aizvainojums par to, ka netiek

pildīta likumā noteiktā prasība par algu pielikumu. Liela daļa no lēmējiem, kuri ir pieņēmuši, ka būs pielikums, tagad paši to nepilda. Tas ir aizvainojums par to, ka skolotāji ir palikuši atkal aiz strīpas, jo redzam, ka citiem solītais tiek pildīts. Pedagoģis tiek ignorēts. Ja vēl salīdzina ar Igauniju, kur skolotājiem ir divreiz lielāka alga, jūtamā lēmēju nihilistiskā attieksme gan pret likumu, gan pedagogu. Ir vērojams, ka kāds no politiķiem risinājumus meklē. Piemin Liepājas cietumu, tad atkal dzirdam, ka to naudu nedrīkst aiztikt, jo tā paredzēta attīstībai. Vai izglītība nav attīstība? Uz ko mēs ejam?

Redzam to, ka neliekas ne zinīs, ja neprotestē. Tikai ar spiedienu no apakšas ir iespējams to lietu pavērtēt uz priekšu. Cilvēkos iekšējais protests briest, domāju, ka pikets notiks. Pēc tam tiks lemts par streiku – tas ir vēl smagāk, īpaši, ja tas notiks eksāmenu laikā. Pedagogi ir ļoti apzinīgi cilvēki, tādēļ arī to noorganizēt būs grūti. Gribas par savām tiesībām pastāvēt, bet katram ir atbildība pret savu darbu. Līdz ar to, lai streikotu, nākas nostāties pret savu darba devēju. Katrs padomā, kā tas atsauksies ilgtermiņā – savs kreklis jau arī ir tuvs.

Laimīgs skolotājs būs labs skolotājs

2. Guntra Buivida, Kuldīgas 2. vidusskolas direktore:

– Es atbalstu pedagogus. Cik tālu viņi ir gatavi iet, to nezinu. Vai šim piketam būs vai nebūs jēga, to rādīs rezultāts, bet man daudzu gadu garumā tiešām liekas aizskaroši tas, ka algu pielikums vienmēr ir vislielākā problēma, ja runa ir par medicīnu un pedagogiju. Citam naudu var atrast, bet pedagogiem vienmēr ir kaut kādi noteikumi. Lai pieliktu algu,

jālikvidē vai jāreorganizē skolas, jāievieš izmaiņas, jāizdara kaut kas. Nav dzirdēts, ka citiem ir tik noteikti kritēriji, kas jāizpilda, lai paceltu algu. Zinām, ka Latvijā jau ir aizvērtas un reorganizētas 60 skolas un ieguvums ir 1,4 miljoni. Kāpēc mūsu deputāti ir gatavi savas algas pielikumam? Viņi knapi izveidojuši valdību, un viņiem nav nekādu kritēriju. Es atbalstu to, ko skolotāji dara. Negribētos, lai cieš bērni, viņiem

vajadzīgi laimīgi skolotāji, kas būs radoši, ieklausīsies bērņā, sapratīs, jo viņiem būs labs garstāvoklis, priecīgs prāts un laba veselība. Tad skolotājs ar pilnu sirdi varēs nodoties savam darbam. Nauda nav laimes pamats un laimes sajūtas radītājs, bet tā ir viens no iemesliem, kāpēc cilvēks varētu būt priecīgs. Valdība vienmēr laužas, bet beigās *iemet* to naudiņu ar attieksmi – lai nu tiek! Un tas ir sāpīgi.

Rīkojas secīgi, ies līdz galam

2. Aiga Šēnberga, Kuldīgas starpnovadu arodbiedrības priekšsēdētāja:

– LIZDA ārkārtas padomes sēdē februārī, uz kuru bija aicināts gan premjerministrs Krišjānis Kariņš, gan finanšu, izglītības ministrs, bija daudz pārstāvju arī no Saeimas dažādām partijām. Tā bija saruna, kurā gribējām saprast, vai no valdības būs ieinteresētība un pretimnākšana, vai pildīs to, kas

dokumentos ir apstiprināts. Neguvām nekādus piedāvājumus. Viņu redzējums: skolotājiem jāpaciesas līdz 2020. gadam. Kad saruna beidzās, padomē vienbalsīgi nobalsojām par piketu. Jo, ja likums ir pieņemts, tas valdībai jāpilda. Ja pēc piketa neieklausīsies tajos tūkstošos, kas tur būs, tad būs streiks. Vai pikets do dos? Tas nodrošinās, ka mūsu darbība ir secīga: sarunas, pikets un tad streiks.

Runājām ar valdību, tā nesolīja rast risinājumu. Pikets ir mūsu cerība, ka Saeima ieklausīsies. Ja ne, streikosim. Tas varētu būt nopietni, jo izskanējusi doma, ka tas varētu notikt eksāmenu laikā. Tas vairs nebūs kā iepriekš, kad bērni tiek pieskatīti. Esam gatavi iet līdz galam, lai valdība pildītu solīto par pedagogu algām tāpat kā jebkuru citu likumu šajā valstī.

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kur liekat bīstamos atkritumus?

Redžinalds Rudzītis, celtnieks:
– Atceros, ka skolas laikā notika bateriju vākšanas akcijas. Tagad baterijas īpaši neizmantoju, tāpēc neesmu par to aizdomājies. Ir svarīgi šķirot bīstamos atkritumus, bet domāju, ka vairākums sabiedrības to nedara, jo slinki.

Mairita Zabīte, mājsaimniece:
– Noteikti šķirotu atkritumus un bīstamos nododu atbilstošās vietās. Izlietotās baterijas nesu uz veikalu, kur ir kastes. Mēs mājās šķirotam, bet, vai kaimiņi šķirot, grūti teikt.

Aija Liņķe, māsu palīdzde:

– Baterijas izmetu tām domātos konteineros, kuri novietoti veikalos un Kuldīgas slimnīcā. Mēs mājās šķirotam, lai nenodarītu pāri dabai. Šķirotam ne tikai bīstamos atkritumus, bet arī stiklu un plastmasu. Manuprāt, ir cilvēki, kuri to neievēro, bet ir arī tādi, kas nešķirot.

Endija Pilaida, strādā valsts iestādē:

– Baterijas izmetu konteineros, kas nolikti veikalos, bet medikamentus aiznesu uz aptieku. Lielu sadzīves tehniku nav bijis vajadzības mest laukā, to parasti atdodam kādam, kam tā nepieciešama. Protams, ne vienmēr visu sanāk sašķirot, bet cenšos. Esmu sākusi veikalos augļus vairs nelikt plastmasas maisiņos. Esmu novērojusi, ka diezgan maz cilvēku šķirot, bet vajadzētu par to domāt vairāk.

Vineta Ķīne, zvērināta advokāte:

– Izlietotās baterijas sakrāju un aiznesu uz veikaliem, kur tās var nodot. Par šķirotānu vajadzētu vairāk skaidrot, lai motivētu to darīt. Cilvēks pēc dabas ir slinks. Domāju, ka cilvēki nezina, cik tas ir svarīgi. Arī bērniem būtu jāiesaistās, jāriko biežāk spuldziņu

un bateriju vākšanas akcijas, lai pieaugot šķirotāna būtu ikdiena.

Selga Zabīte, no Rumbas pagasta:

– Nododu baterijas veikalos, kur ir atbilstošie konteineri. Kur tad mājās var likt tās baterijas! Man liekas, ka diezgan maz cilvēku ievēro šķirotānu, sevišķi laukos.

Lāsma Reimane
Madaras Salas foto

Īvandes muiža atkal saimnieka gaidās

2. martā beidzās līgums ar SIA Īvandes muiža par vēsturiskās ēkas, kas tiek izmantota kā tūristu mītne, apsaimniekošanu. Īvandnieki atkal ar bažām gaida, kas notiks tālāk.

Aizvadītajā nedēļā Īvandes muižu apskatīja Kuldīgas novada domes deputāti. Lēmums vēl nav pieņemts, taču pašvaldības pārstāvji ir vienprātīgi, ka muižai jāpaliek pašvaldības īpašumā.

Pirmais līgums ar pašvaldības izveidoto uzņēmumu Īvandes muiža slēgts 2009. gadā uz pieciem gadiem. Terminam beidzoties, tas tika atjaunots 2014. gada martā, bet dažus mēnešus vēlāk dome nolēma pārdot visas SIA kapitāldaļas, kā to bija ieteikusi Valsts kontrole, jo pašvaldība ar uzņēmējdarbību var nodarboties vien iedzīvotājiem svarīgām vajadzībām, piemēram, siltuma vai ūdens apgādei. Tūrisms un ēdināšana nav tās funkciju sarakstā. Tobrīd Īvandes muiža strādāja ar peļņu, tajā pašā laikā bija iz-

veidojies nodokļu un komunālo pakalpojumu parāds. Jūlijā izsolē uzņēmumu nopirka Māris Saukāns. Tagad Kurzemniekam viņš atzina, ka vēl nav pilnīgi izlēmis turpmāk nepretendēt uz muižas apsaimniekošanu.

„Ēka ir diezgan labā stāvoklī, jumts netek, postā vēl neiet,” vērtē deputāts Aleksandrs Lange. „Iepriekšējos gados uzņēmums strādājis labi, bet pērn darbība apsīka – pēdējais pasākums bija kāzas septembrī. Labi, ka ziema nebija barga, tad būtu bijis bēdīgi, jo ēkas bez apkures ātri iet bojā. Turklāt tur vēl ir vecā krāsna apkure, tā jāmaina. Jādoma ar steigu, kā saimniekot tālāk. Katrā ziņā pārdot nevajadzētu.”

Arī deputāte Kristīna Ansone uzskata, ka muiža ir pietiekami nozīmīga un atrodas ģeogrāfiski izdevīgā vietā (14 km no Kuldīgas, līdz jūrai 26 km), tāpēc tai jāpaliek pašvaldības īpašumā: „Domē ir daudz speciālistu, lai domā un strādā – meklē fondus vai citas iespējas saglabāt muižu.

Pašvaldībai nav jādibina savs uzņēmums, tā var sadarboties ar citiem uzņēmējiem, kuri rīko pasākumus, izīrē telpas, nodrošina ēdināšanu. Šim kompleksam ir senas saknes, tas bijis nozīmīgs arī izglītībā, katru vasaru notikušas nometnes, tas jā saglabā. Svarīgi arī tas, ka tur atrodas pagasta pārvalde un bibliotēka. Iepriekšējais nomnieks tā īsti godprātīgi nepildīja saistības. Ēka nav nolaista, tomēr varēja uzturēt labākā stāvoklī. Tagad pašvaldībai jāatrod efektīvāka sadarbības forma. Varbūt pieci gadi ir pārāk īss termiņš, uzņēmēji grib ieguldīt līdzekļus ilgtermiņā.”

Deputāte Baiba Mikāla piebilst, ka tradīcijas jā saglabā, un to vislabāk var izdarīt, ja muiža paliek vienīgi pašvaldībai. Tai ir lielākas iespējas turpināt sociālās uzņēmējdarbības projektus, un tad tā nebūs konkurence ar privātajiem uzņēmējiem, kuri šajā jomā darbojas arī.

Daina Tafelberga
Arhīva foto

Palīdzība mobingā cietušajiem

Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcija no 18. līdz 24. martam rīko informatīvo akciju *Es izvēlos runāt!*, kurā bērniem un pusaudžiem pa uzticības tālruni 116111 tiks sniegts atbalsts cīņā pret jebkura veida neiecietību jeb mobingu un palīdzība tās atpazīšanā un seku mazināšanā.

Akcijas laikā zvanītāji varēs saņemt psiholoģisko palīdzību un atbalstu, kā arī nepieciešamo informāciju. Tiek gaidīti zvani no bērniem, kas saskārušies ar neiecietību vai bijuši klāt citu vienaudžu pazemošanā un izsmiešanā. Lai labāk izprastu savus bērnus, kuri saskārušies ar mobingu, un spētu viņiem palīdzēt, tiek aicināti zvanīt arī bērnu vecāki.

Par mobingu tiek dēvēts psiholoģiskā terora veids, kad viens vai vairāki cilvēki sistematiski naidīgā un neētiskā

veidā vērsas pret citu cilvēku. Nereti ar to bērni saskaras tieši izglītības iestādēs. Tas var izpausties gan kā fiziska un emocionāla vardarbība, gan kā vienaudža ilgstoša ignorēšana un apzināta izstumšana. Vienaudžu neiecietība var raisīt bērnos dusmas, bezspēcību, skumjas, naidu vai citas negatīvas emocijas. Bērni, kas ilgstoši ir mobinga upuri, var izjust izmisumu, jo apkārtējie neievēro viņu ciešanas un nepalīdz risināt radušos situāciju. Reizēm bērnus bailes un bezspēcība pārņem tik spēcīgi, ka rodas domas par nāvi. Pieaugušajiem jāseko līdzī konfliktā gaitai un nepieciešamības gadījumā jāpalīdz to risināt, neļaujot konfliktam ieilgt un kļūt par sākumu mobingam pret kādu bērnu.

Bez maksas uzticības tālrunis 116111 darbojas visu diennakti, zvanītājs paliek anonīms.

KONKURSS

Uztaisi savu iepirkumu maisiņu!

Izglītības iestāžu audzēkņu interese par konkursu *Es sāku ar sevi – Tīrai Latvijai!* ir liela, tāpēc pieteikšanās pagarināta līdz 18. martam, bet darbi konkursam jāiesūta līdz 25. martam.

Veicinot plastmasas maisiņu patēriņa samazināšanu, *Zaļā josta* iesaista audzēkņus radošā konkursā *Es sāku ar sevi – Tīrai Latvijai!*, kurā uzdevums ir izveidot videi draudzīga un stilīga iepirkumu maisiņa vai somas dizainu, pašrocīgi šo

lietu izgatavot, kā arī savu veikumu skolā prezentēt, mudinot pārējos aizstāt plastmasas maisiņus ar kādu videi labvēlīgu alternatīvu. Reģistrācija un informācija: www.tirailatvijai.lv.

Viens Eiropas Savienības iedzīvotājs gadā atkritumos izmet vidēji 31 kg plastmasas iepakojuma, kas kopā veido 15,8 miljonus tonnu, un gadā izlieto apmēram 200 vienreizlietojamus iepirkumu maisiņus. Latvijā vidējais plastmasas iepakojuma daudzums gadā ir gandrīz 36 000 tonnu.

Darīs paši pagastos

Ārkārtas sēdē Kuldīgas novada dome apstiprināja četrus pagastu projektus, kas piedalīsies biedrības *Darīs paši!* konkursā Latvijas lauku attīstības programmā.

AKTĪVAI ATPŪTAI

Pelču ciemā starp daudzdzīvokļu mājām *Sarmas*, *Rotas* un *Pārslas-Tērces* uz pašvaldības zemes iecerēts ierīkot aktīvās atpūtas laukumu. Pagasta pārvaldes vadītāja Kristiāna Rubene pastāstīja, ka ciema bērniem nekad nav bijis atbilstoši iekārtotas vietas rotaļām. Ir laukums pie bērnu dārza, bet tas ir slēgtā teritorijā. Starp minētajām mājām gan savulaik ierīkoti divi rotaļu elementi, bet tie novecojuši un nedroši. Projektā paredzēts izveidot mūsdienīgu laukumu ar vairākām rotaļu un sporta iekārtām (vingrošanas

kompleksiem dažādām vecuma grupām, tostarp senioriem, šūpolēm, trenāžieriem bērniem ar kustību traucējumiem u.c.). Būs arī apgaismojums, tādējādi tiks izpildīta ciema iedzīvotāju vēlmes uzlabot gājēju un arī transportlīdzekļu drošību dienakts tumšajā laikā. Lai atpūtas laukumu izveidotu, jādemontē vecās iekārtas, jāpaaugstina zemes līmenis un jāveido relfejs, ņemot vērā teritorijas atrašanos nogāzē. Kopējās izmaksas ir 40 000 eiro, no tām publiskais finansējums ir 90% jeb 36 000 eiro, bet 10% – pašvaldības līdzfinansējums.

NOZĪMĪGS TILTIŅŠ

Padures pagasta pārvalde vēlas atjaunot gājēju laipu pār dīķi. Tā atrodas Valsts kultūras pieminekļu aizsargosnā – Padures

muižas apbūves teritorijā – un savieno vēsturiski seno liepu aleju ar muižu un klēti, kuru apmeklē daudz tūristu. Tas ir īsākais un drošākais ceļš, lai nokļūtu uz daudzdzīvokļu mājām, bibliotēku, veselības punktu un nebūtu jāiet pa autoceļu Ķimale–Padure–Deksne, kuram nav ietvju. Tāpat laipu varēs izmantot arī citu novadu iedzīvotāji, kuri apmeklē peldvietu Padures dīķī. Projektā iekļauts apgaismojums, būs gan droša iešana, gan ainaviska daba. „Būs sakopta vieta pagasta kultūras un sporta pasākumu organizēšanai,” atzina deputāts Aleksandrs Lange. „Turklāt šim tiltiņam ir arī funkcionāla nozīme.” Izmaksas ir 30 000 eiro, finansējums tāpat kā visiem *Darīs paši!* projektiem, attiecīgi 90% – no Eiropas fonda, 10% – no pašvaldības.

IZCILAJAM NOVADNIEKAM

Ēdolnieki konkursu izmanto, lai īstenotu projektu Krišjāņa Valdemāra piemiņai. Novadnieks tieši Ēdolē (1847. gadā) uzsācis savu sabiedrisko darbību un daudz paveicis latviešu tautas apziņas veidošanā. Strādājot par Ēdoles pils skrīveri, izveidojis pirmo latviešu bibliotēku, dibinājis Baltijas jūras izsmelšanas biedrību, kas pulcējusi vietējos iedzīvotājus un mudinājusi uz cīņu pret tumsonību tautas vidū, radījis kori. Diemžēl daudzi pagasta, novada un valsts iedzīvotāji ļoti maz zina par šo interesanto periodu pagasta vēsturē. Lai to atdzīvinātu, iecerēts izveidot piemiņas vietu pie K.Valdemāra bibliotēkas un pieminekli. Jau 2016. gadā noslēdzās metu konkurss par pieminekli, taču līdz šim tas nav realizēts līdzekļu trūkuma dēļ. Tam būtu vajadzīgi 36 000 eiro.

RENDAS VIZĪTKARTE

Rendā pašvaldība nolēmusi labiekārtot Centra dīķa apkārtni, kas ir ne tikai iecienīta vietējo iedzīvotāju atpūtas vieta, bet visa pagasta vizītkarte. Dīķis ir vienīgā ūdensstilpe, kurā vasarā peldēties, ziemā slidot un spēlēt hokeju. Tā ir arī vienīgā vieta centrā, kur ūdeni var ņemt ugunsdzēsēji un mazdārziņu saimnieki. Centra dīķis atrodas vides un dabas resursu aizsardzības aizsargosnā teritorijā ap kultūras pieminekli laukos. Būvniecības iecerē paredzēts to atbrīvot no aizaugšanas ar zālēm un piesērējuma, līdz ar to palielināsies ūdenstilpes spoguļa laukums un atjaunosies ainaviskais skats. Izmaksas – 40 000 eiro.

Daina Tafelberga

VALSTS POLICIJA ZIŅO

Izkrāpj naudu par lauksaimniecības tehniku

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē divos gados reģistrēti 11 krāpšanas gadījumi, kas saistīti ar traktoru un citas lauksaimniecības tehnikas iegādi pēc informācijas internetā. Vairāki tūkstoši eiro tiek iemaksāti, bet pirkums tā arī nav saņemts.

VP pārstāve Madara Šerņova informē, ka Kuldīgas iecirknī 2017. gadā sākti trīs kriminālprocesi, pērn divi un šogad viens. Vienā gadījumā izkrāpti 2500 eiro, nepiegādājot kombainu *John Deere 2054*, citā pārdevējam pārskaitīta 250 eiro rokas nauda, taču pēc tam tas vairs nebija saņemams. Trešajā gadījumā sāks kriminālprocess par to, ka vīrietis, sludinājumu portālā vēloties nopirkt rulonu presi *Claas Rollont* un disku pļaujmašīnu *Krone*, samaksājis 8500 eiro,

taču preces nav piegādātas.

2018. gada martā Kuldīgas iecirknī sāks kriminālprocess, jo pircējs 3000 eiro avansu iemaksājis firmai par traktora iegādi, bet līdz šim brīdim tas nav piegādāts, un nauda nav atdota. Jūnijā sāks kriminālprocess par to, ka uzņēmumam pārskaitīti 8000 eiro par sējmašīnu *Amazon AD303*, taču tā nav saņemta.

Šogad kriminālprocess sāks par to, ka zemnieku saimniecība samaksājusi par traktoru, bet tas nav piegādāts un ar pārdevēju vairs nav iespējams sazināties.

Likumsargi brīdina par shēmu: ārzemju sludinājumu portālos krāpnieki ievieto fotogrāfijas ar lauksaimniecības tehniku un tās tehnisko aprakstu, piedāvājot tādu cenu, kas parasti ir zemāka par tirgus cenu. Sludinājumos norādīti gan Latvijā, gan ārvalstīs

reģistrēti uzņēmumi, kā arī banku konti. Preces apskatīt un norēķināties saņemšanas brīdī nav iespējams, jo tiek norādīts, ka tās atrodas ārzemēs un tiks piegādātas, saņemot priekšmaksu. Piesaistot potenciālos pircējus, krāpnieki darījuma laikā sazinās telefoniski vai e-pastā. Tas notiek līdz brīdim, kad klientam nosūtīts rēķins par pirmo iemaksu, lai organizētu tālāko pārdošanu. Tiklīdz cilvēks samaksājis, komunikācija beidzas, un no pārdevēja un tehnikas vairs nav ne vēsts. Reizēm krāpnieki uzdodas par pazīstamu uzņēmumu darbiniekiem, kā arī izmanto līdzīgas šo firmu dīleru e-pasta adreses. Visbiežāk tiek izveidoti līdzīgi nosaukumi, vien pamainot kādu burtu vai variējot pieturzīmes un tādējādi maldinot.

Jolanta Hercenberga

Bērni savāc tonnām bateriju

Pēc kampaņas *Tīrai Latvijai!* dalībnieku ziņām, skolās un bērnudārzos izdevies savākt 17 tonnas bateriju, taču patiesais daudzums tiks precizēts maijā.

Šajā mācību gadā izlietotās baterijas pieteicās vākt 210 izglītības iestādes. No mūspuses kampaņā piedalās Kuldīgas Centra vidusskola, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola, Kuldīgas bērnudārzi *Bitīte*, *Cīrulītis* un *Ābelīte*, Z.A.Meierovica Kabiles pamatskola un Nīkrāces pamatskola. No visas Latvijas iesaistījušies apmēram 49 000 bērnu un jauniešu. *Zaļā josta* sadarbībā ar a/s *BAO* aprīlī sāks no konkursa skolām baterijas savākt.

Bez pārpratumiem

Kāpēc Valsts kontroles (VK) revīzija nāk tieši pie mums? Tā pašvaldību vadītāji interesējās Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomes sēdē, kas notika Kuldīgas novada domē.

Valsts kontroles padomes pārstāvis Edgars Korčagins Kurzemes novada vadītājiem skaidro, kā notiek revīzijas un kā rezultāti tiek publiskoti, lai nerastos pārpratumi.

VK padomes pārstāvis Edgars Korčagins skaidroja: tā kā tiek uzraudzīts valsts un pašvaldību budžeta izlietojums, rīcība ar mantu un kapitālsabiedrību naudu, pēc rotācijas principa revīzijas notiek aptuveni ik pa trim gadiem. Ir aktuālas, piemēram, nesen bija par mērķdotāciju pedagogiem un skolēnu pārvadājumiem, šobrīd tās vērstas uz infrastruktūras objektiem un mājokļu apsaimniekošanu. Dažkārt pārbaude tiek sākota pēc ziņām, kas saņemtas no valsts un pašvaldību iestādēm, kā arī no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas. Trešais avots ir iedzīvotāji, kuri ziņo par iespējamām finanšu nelikumībām un lūdz revīziju. Tā kā kontrole pašvaldībās norit četrus mēnešus, vispirms tiek pārbaudīts informācijas patiesums, lai darbs nebūtu velts.

Otrs pašvaldībām svarīgs jautājums – kā rezultāti tiek publiskoti. Pēc E.Korčagina teiktā, arī tas ir nopietns process, lai medijos neparādītos dažādi tulkojama informācija, kas sabiedrībā var radīt pārpratumus. Vispirms ar ziņojumu tiek iepazīstināta Latvijas Pašvaldību savienība (LPS), bet pirms preses relīzes publiskošanas tā tiek nosūtīta attiecīgajai pašvaldībai. Tad notiek preses konference, kā arī pārrunas ar deputātiem Saeimā un LPS sēdēs.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

Uzrāviens: iet un darīt

„Ļoti vērtīgs pasākums, jo esam iemācījušies labāk sastrādāties. Jauniešiem, kuri atbraukuši no pagastiem, nav tādas pieredzes kā pilsētniekiem, tāpēc prieks, ka varam būt šeit,” saka Turlavas skolniece Sabīne Šēle, kura divas dienas piedalījās Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra (BJC) organizētajās neformālajās mācībās *Uzrāviens*.

Kuldīgas novada aktīvākie skolēni no līdzpārvaldēm neformālajās mācībās *Uzrāviens* apguva, kā strādāt komandā.

Tā ir daļa no Izglītības kvalitātes valsts dienesta projekta *Pumpurs*, ko atbalsta Eiropas Sociālais fonds. Mācībās piedalījās V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas, Kuldīgas 2. vidusskolas, Kuldīgas Centra vidusskolas, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas, Vārmes, Turlavas, Laidu, Kabiles un Ēdoles pamatskolas audzēkņi, kuri darbojas līdzpārvaldēs.

MĀCĪTIES VAR AIZRAUJOŠI

BJC jaunatnes lietu speciāliste Ieva Kaltņiece skaidro: „Aicinājām jauniešus nevis sēdēt mājās pie televizora, bet meklēt iespējas, iet un kaut ko darīt, tāpēc nosaukums ir *Uzrāviens*. Pirmajā dienā ar *ledus laušanas* aktivitātēm dalībnieki atbrīvojās un varēja iesaistīties piecu grupu darbā. Smieklu jogas trenere Agnese Inapša mācīja, kā nepazaudēt sevi, kā cauri problēmām

iziet ar smiekliem. BJC projektu un attīstības speciālists Toms Girvaitis ar neformālās izglītības metodēm mācīja sevi motivēt, nevis gaidīt spērienu no citiem. Skolēni mācījās radošo domāšanu izmantot līdzpārvaldē. Vēl viņi sietspiedes tehnikā apgleznoja kreklus.

Visi nakšņoja jauniešu mājā. Otrajā dienā tika runāts par līdzpārvaldi: kas tā tāda, kā strādāt komandā. Noslēgumā tapa fotoizstāde par šīm mācībām. Pagaidām Kuldīgas jaunieši pie šādām metodēm nav pieraduši. Izdzirdot vārdu *apmācība*, tas uzreiz saistās ar formālo izglītību, bet mēs gribam parādīt, ka var mācīties darot un ka tas ir aizraujoši.”

UZZINA, KĀ DARA CITUR

2. vidusskolas 10. klases audzēknis Artis Vecmanis secina: „Gribētu, lai šādi pasākumi notiek vairāk un tiekamies

arī ar jauniešiem no citiem novadiem. Man patika, ka jauniešu mājā varējām palikt pa nakti.” Ēdoles 7. klases skolniece Inese Krista Kopmane un 9. klases skolniece Laura Upeniece: „Mūsu skolas līdzpārvaldei vajadzētu būt aktīvākai. Šāds pasākums noteikti ir labs, jo jāstrādā kopā un tā mēs saļiedējamies. Uzzinām, kā strādā citu skolu līdzpārvaldes, un mums rodas idejas, ko darīt savā skolā.”

8. klases audzēkne S.Šēle no Turlavas stāsta: „Mūsu līdzpārvalde plāno un vada pasākumus, reizi nedēļā apspriežam notikumus. Turlavā mācās atsaucīgi skolēni – visur iesaistās. Šajās mācībās lielākais ieguvums ir jaunie draugi. Savā pagastā plānojam rīkot sporta pasākumu, uz kuru aicināsim jauniešus arī no citām skolām.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

„Jābūt visu laiku interesantam”

„Mums jābeidz domāt par nākotni – jaunieši nav mūsu nākotne, viņi ir mūsu tagadne,” uzskata Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra (BJC) jaunatnes lietu speciāliste IEVA KALTNIECE.

Kuldīgas novada jaunatnes lietu speciālistei Ievai Kaltniecei jaunā paaudze dodot enerģiju, jo izrādīt vēlmi darboties.

Ieva kopā ar novada jauniešiem Turlavā.

AKTĪVA JAU SKOLĀ

I. Kaltniece dzimusi Saldus novadā. „Mācījies Sātiņu pamatskolā, iesaistījies līdzpārvaldē. Tur bija plaša neformālā sadaļa – iespēja daudz kur braukt un draudzēties ar citām skolām. Vēlāk darbojos Saldus jauniešu domē, organizējām pasākumus. Piedalījies arī Pilsētas svētku rīkošanā – patika tā sajūta, ka varu būt daļa no organizētājiem un satikt māksliniekus. Ar laiku Saldus bērnu un jaunatnes centrā darbojos teātra pulciņā, apmeklēju ansambli, deju mūsdienu un sporta dejas. Iepazinos ar daudziem cilvēkiem ne tikai novadā, bet arī citur.

Vidusskolu pabeidzu Brocēnos, bet tad nolēmu paņemt pauzi, lai saprastu, ko īsti vēlos darīt. Pārvācos uz Rīgu pie māsas. Sāku strādāt restorānā par viesmīli – tā bija laba prakse. Jebkāda pieredze, arī slikta, ir pieredze. Sapratu, ka vēlos sasniegt vairāk, un Rīgā sevi neredzēju: man nepatīk tā steiga, vide ir tik bezpersoniska. Labāk patīk mazākas pilsētas. Liepājā studēju uzņēmējdarbību. Pirmajā gadā sapratu, ka uzņēmēji grib būt daudzi. Gāja gan vieglāk, gan grūtāk, brīžiem šķita: „Kam man tas?” Tomēr saņēmos un pabeidzu.”

ĪSĀKĀ DARBA INTERVIJA

Par nonākšanu Kuldīgā I. Kaltniece stāsta: „Šeit dzīvo māsiņa, izdomājām, ka jāsatiekas. Vienā tikšanās reizē satiku savu potenciālo vīru, un tā nu 11 gadus

turpinām pazīties. Ceļš atveda uz Kuldīgu, un tas šķita loģisks solis. Sākām dzīvot, piedzima pirmais bērns, tad otrs.

Kad pienāca laiks atgriezties darba apritē, meklēju, ko darīt. Bija grūti. Pieteicos šūšanas uzņēmumā *66° North* par administratori, bet, kad man zvanīja un aicināja uz darbu, teica, lai paņemu savas šķēres. Nevarēju saprast, kāpēc administratori šķēres. Sapratu, ka esmu pieteicies uz šuvējas vietu. Nekad mūžā nebiju šuvusi. Pamēģināju, un tas aizrāva, bija *foršs*, liels kolektīvs.”

Tomēr pēc gada Ieva secinājusi, ka jāmeklē kas cits. „No paziņām uzzināju, ka bērnu un jauniešu centrs meklē jaunatnes lietu speciālistu. Nezināju, kas tas ir, bet, runājot ar skolas laika paziņām, uzzināju, ko šajā amatā dara. Uzrakstīju CV un motivācijas vēstuli, aiznesu, atvēru pirmās durvis, tur sēdēja bijusī direktore Ruta Orlova, kura uzdeva dažus jautājumus. Tā bija īsākā darba intervija manā mūžā. Nākamajā dienā zvanīja, ka labprāt mani redzētu darbā.”

ĪMĀCĪJĀS DAROT

I. Kaltniece BJC strādā četrus gadus: „Pirmajā centos saprast, kas jādara, lai es jauniešus ieinteresētu. Noderēja kontakti no pamatskolas un vidusskolas laika, darbojoties jaunatnes domē. Daudz padomu deva paziņas no citiem novadiem. Pagāja laiks,

ka parādījušās jaunas iespējas – es varētu uzrakstīt projektu. Toreiz vēl nevienu nebiju rakstījusi. Darot iemācījos tādu rakstīt.

Tagad gadā uzrakstu vismaz trīs vai piecus, kurus pati realizēju, arī atskaites nododu. Pirmajos gados to darīju viena, tagad aug arī cilvēki man apkārt, ar kuriem varu rēķināties. Iesaistāties programmas *Erasmus* projektos – ne tikai rakstām un realizējam, bet arī paši braucam uz mācībām. Tā ir lieliska iespēja būt dažādās valstīs, iepazīt kultūru, apgūt mācīšanās veidus.”

VEIDOS IZLAUŠANĀS ISTABU

Nesen I. Kaltniece atgriezies no *Erasmus* jaunatnes darbinieku mācībām Slovērijā. „Nemācījāties, sēžot solā, bet darbojāties praktiski – būvējam izlītojošu izlaušanās istabu jeb *Escape Room*. Mums mācīja izmantot radošo domāšanu. Šādu istabu var iekārtot arī skolā, lai apgūtu mācību vielu. Visi pavedieni veidoti tā, lai, saliekot puzzles vai atrodot pareizos atslēgas kodus, kaut ko apgūtu. Gribam jauniešu mājā sarīkot eksperimentu – izveidot izlaušanās istabu komandas saliedēšanai. Aicināsim uz to skolu līdzpārvaldes, pēc tam visu analizēsim. Tāpat centra darbiniekiem gribam tādu uztaisīt. Aprīlī mūs aicina ciemos Saldus jaunieši, un arī tur veidosim šādu istabu. Ja viss izdosies, iespējams, dosimies uz mūsu sko-

lām, lai izmēģina skolēni. Aprīlī braukšu uz konferenci Briselē par to, kā mobilā mācīšanās ietekmē jauniešu dzīvi.”

DARBS NOVĒRTĒTS

Izglītības un zinātnes ministrijas konkursā I. Kaltniece divus gadus nominēta par labāko darbā ar jaunatni. „Tas ir izaicinājums – būt nepārtraukti kopā ar jauniešiem, būt visu laiku interesantai, lai viņi vēlētos ar mani darboties. Ja pati nebūšu aktīva, arī jaunieši nenāks. Viņi dod man enerģiju, jo izrāda iniciatīvu. Prieks redzēt to dzirkstelīti viņu acīs, ka viss izdevies. Pats grūtākais ir nepaņemt visu, ko mums piedāvā, jo iespēju ir ļoti daudz, bet tad ātri var pārdegt.”

Jaunieši sasparojušies arī laukos: „Kad sākām pagastos meklēt aktīvākos, mums teica, ka tādu nav – neesot jēgas braukt. Es uzskatu: ja nestrādāsim ar dažiem, tad pēc gadiem tur nebūs vairs neviena jaunieša.”

Ieva sev apkārt redzot ļoti daudz iespēju: „Vēlos, lai Kuldīgā jauniešu apmaiņa rit pilnā sparā – lai Eiropas brīvprātīgie brauc pie mums, bet mēs pie viņiem.”

DRAUDZĪGA KOMANDA

BJC visiem patīkot tas, ko viņi dara. „Es pat teiktu, ka esam nevis kolektīvs, bet komanda. Tā jābūt, lai varētu uzticēties un viens otru saprastu no pusvārda. Ja arī nesēžam vienā kabinetā, tad zinām, ka varam viens otram lūgt palīdzību. Daudz laika pavadām kopā arī ār-

pus darba. Mēs, šķiet, esam viens no labākajiem darba kolektīviem Kuldīgā,” smejas Ieva.

Vislabāk viņai patīk tas, ka darbā nav rutīnas: vienu dienu var būt mācībās ārpus valsts, otru – konferencē Rīgā, trešo – rakstīt atskaites vai strādāt ar jauniešiem.

IZBAUDA VIENATNI

I. Kaltniece audzina dēlu Niku Leo un meitu Paulu. Abi mācās Kuldīgas Centra vidusskolā: puika 5. klasē, meitene 1. klasē. „Man patīk ar viņiem pavadīt laiku. Viens no darba mīnusiem – ģimenei pietrūkst laika. Zūd arī robeža starp darbu un ģimeni. Mājās iznāk plānot darbus, un nereti tieši brīvdienās jābrauc uz jauniešu pasākumiem. Kad sāku strādāt, radinieki nesaprata, kāpēc man jāstrādā vakaros un brīvdienās. Tā kā esmu kopā ar daudziem un ir tik daudz pasākumu, es izbaudu brīžus, kad varu būt viena, un brīvdienās no mājas laukā negribu iet.”

Brīvajos brīžos I. Kaltniece dejo vidējās paaudzes kolektīvā *Bandava*, apmeklē Māra Rozentāla svaru zāli, vada jauniešu organizāciju *Kaktuss*. „Bērnu un jauniešu centra direktore Inese Astaševska iesaistīja mani arī skrējēju klubā *Katrīna*. No sākuma domāju, ka neesmu skrējēja, bet iepatīkās, un piedalījies pasākuma *Skrien Latvija* posmos.”

Lāsma Reimane
Ievas Kaltnieces arhīva foto

Stadions, mācību laboratorijas un ziemas dārzs

Tā ir tikai daļa jaunievedumu, kas Kuldīgas Centra vidusskolā (KCV) paredzēta pēc pārbūves. Sabiedrības informēšanas pasākumu skolā apmeklēja galvenokārt pedagogi.

Evita Saulona no projektēšanas uzņēmuma Livland Group rāda, kā iecerēts pārveidot skolas apkārtni.

Skolas zāle.

Par iecerēto stāstīja Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu speciāliste Madara Dravniece un būvprojekta izstrādātājas Evita Saulona un Karīna Naumova no Rīgas uzņēmuma Livland Group. M.Dravniece vairākkārt uzsvēra, ka ar Eiropas atbalstu tiek īstenots projekts, kas mācību vidi uzlabos trijās pilsētas skolās: V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, 2. vidusskolā un KCV. Visvairāk tiks KCV, arī tāda ekstra kā ziemas dārzs mācībām. Visam lielajam projektam jābūt pabeigtam līdz 2022. gada 1. septembrim.

IZZĀGĒS UN STĀDĪS VIETĀ

Ainavu arhitekta E.Saulona, stāstot par stadiona celtniecību un apkārtnes labiekārtošanu, norādī-

ja novēroto: mūsdienīga stadiona nav, vieta aiz skolas rada iespaidu par degradētu vidi, trūkst stāvlaukumu, jo jārēķinās, ka uz stadionu nāks arī pilsētnieki, apstādījumus lielākoties veido koki, kas iesējušies paši: bērzi, kļavas, blīzņas, papeles. Publiskajai apspriešanai nodota 97 koku izciršana, bet vietā piedāvāts iestādīt 150. Viņa atzina, ka kļavu dzīvzogu Alekšupītes tuvumā varētu arī sakopt un atstāt, bet tad nepietiks vietas vieglatlētikas stadionam.

TRENIŅIEM, NE SACENSĪBĀM

Klātesošie interesējās, kādēļ stadionam paredzēti tikai četri skriešanas celiņi. Ja būtu par diviem vairāk, Kuldīgā varētu rīkot starptautiskas sacensības. M.Dravniece

uzsvēra, ka, pirmkārt, tas paredzēts skolas sporta nodarbībām, otrkārt, tam nepietiktu naudas. Plānotas četras joslas 400 m skrējienam, astoņās joslās ir sprinta celiņi, tajā skaitā 100 m sprintam un 110 m barjersprintam. Paredzētas arī divas tāllēkšanas bedres, diska un šķēpa mešanas, kā arī lodes grūšanas sektors. Centrā būs dabīgs zāliens, kur skolēni varēs trenēties futbolā. Ap stadionu – viegla konstrukcijas sēdvietas 200 skatītājiem. Vieta tiks nožogota, gar Alekšupīti atstājot 10 m tauvas joslu. Vārtus slēgt nav paredzēts, bet žogs vajadzīgs, lai norādītu, kur beidzas stadions.

Šajā projektā nav paredzēta nauda ugunsdzēsēju sporta tornim stadionā, bet ir cerība to atrast. Lai tornis būtu piemērots dažādām vajadzībām, tajā paredzēta arī siena alpīnistu treniņiem.

LAI VAR PIEBRAUKT

Projektētāji ņem vērā, ka gan maņēžai, gan stadionam vajadzēs piebraukt ar ugunsdzēsēju transportu. Paredzot, ka auto plūsma palielināsies, iecerēts skolas piebraucamo

Datortelpa.

ceļu pārbūvēt divvirzienu plūsmā, bet pie stadiona veidot stāvlaukumu 49 mašīnām (apmeklētājiem un skolas darbiniekiem). Tiks domāts arī par gājēju drošību, ar paņēmieniem un vajadzības gadījumā nolaižamiem stabiem iedzīvotāju ieteikumus.

LAI UZLABOTU MĀCĪBU VIDĪ

Runājot par telpām, M.Dravniece stāstīja, ka projektēšanas gaitā visas

nianšes tiks saskaņotas ar skolas vadību. Projektu vajadzētu pabeigt līdz gada beigām, lai nākamvasar sāktu būvniecību. Iecere prezentēta jau tagad, lai vēl var iekļaut iedzīvotāju ieteikumus.

K.Naumova, rādot vizualizācijas, teica, ka pēc pārbūves skolā būs piecas modernas auditorijas, dabas zinātņu mācību un eksperimentu centrs Ziemas dārzs, mobils lingofoniskais kabinets. Tiks labiekārtots skolas muzejs, iekārtota multisensora telpa nodarbībām, kurās vajadzīga īpaša atmosfēra. Vairs neizmantojot sporta zāli, kļūs par daudzfunkcionālu auditoriju. Būs vēl daudzi jauninājumi, lai veidotu ergonomisku, mūsdienīgu vidi. Tiks atjaunoti inženiertehniskie tīkli, apkure, ventilācija, elektroapgāde. Visā skolā tiks ievērota vienota krāsu gamma un interjera stils, ko remontā var pārņemt arī uz citiem kabinetiņiem.

M.Dravniece uzsvēra, ka lielā projekta mērķis ir skolās uzlabot telpas un tehnoloģijas, uzsverot eksakto zinību apgūšanu, pievēršot uzmanību ergonomiskām mēbeļiem. Kuldīgas 2. vidusskolā darbu pirmā kārtā esot beigusies un daļa Eiropas naudas izlietota, bet otrajai kārtai top dokumentācija.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Projekts Kuldīgas novada vispārējās izglītības iestāžu mācību vides uzlabošana

- Mērķis – uzlabot skolu infrastruktūru, veidot ergonomisku vidi, veicināt informācijas un komunikācijas tehnoloģiju lietojumu, pilnveidot sporta iespējas.
- Kopējās izmaksas: **7 658 383 eiro**:
no Eiropas Reģionālās attīstības fonda – **3 493 257 eiro**, pašvaldības daļa – **3 355 665 eiro**, valsts dotācija – **809 461 eiro**.

Tāds izskatīsies vieglatlētikas stadions pie Kuldīgas Centra vidusskolas. Tajā varēsot trenēties, bet starptautiskām sacensībām tas nav paredzēts. Šajā projektā nav paredzēta nauda ugunsdzēsēju sporta tornim stadionā, bet ir cerība to atrast.

Saspringtā pūšaminstrumentu sezona

E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolas pūšaminstrumentu nodaļas audzēkņi aizvadījuši atbildīgu konkursu sezonu.

VARĒJA VĒL LABĀK

Latvijas mūzikas izglītības iestāžu valsts konkursā jaunie pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu spēlētāji aizvadījuši trīs kārtas. Pēc pirmās, kas notika skolā, uz Kurzemes pusfinālu Ventspilī devies klarnetists Emīls Petriks (skolotājs Uldis Kleinsbergs), flautiste Sintija Ešenvalde (Heda Auziņa), saksofonistes Una Lorberga un Ilva Ešenvalde (ābu pedagoģe Līga Aleksandra Jāvalde). Emīls un Ilva iekļuva finālā Rīgā. Pedagoģe Stella Pavloviča stāsta, ka Ilva tur nopelnījusi veicināšanas balvu, taču ar savu talantu un prasmi varējusi gūt arī augstākus panākumus. Diemžēl dienu pirms tam Ilvai vajadzējis piedalīties vispārīzglītojošo skolu konkursā, no kura meitene atgriezusies ļoti nogurusi, un vakarā pirms nozīmīgā valsts konkursa mūzikas skolotājiem nav bijis iespējas kopā izmēģināt. Spējīgie bērni parasti tiek sūtīti uz visām pusēm, tomēr gan vecākiem, gan skolotājiem ir vērts padomāt un ļaut koncentrēties uz vienu, kas svarīgāks, norāda S.Pavloviča.

VĒRIENĪGAJĀ FESTIVĀLĀ

Tikko mūsējie guvuši augstus sasniegumus XIV Kurzemes un

Kuldīgas mūzikas skolotājas un audzēknes Līga Aleksandra Jāvalde, Una Lorberga, Stella Pavloviča un Ilva Ešenvalde pēc XIV Kurzemes un Žemaitijas mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu konkursa Saldū.

Žemaitijas mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu konkursā Saldū. Jaunāko grupā Unai 2. vieta (pirmā netika piešķirta), vidējā grupā Emīlam 3. vieta, bet Ilva kļuvis par laureāti vecāko grupā.

Šis konkurss abām meitenēm bijis gandrīz kā atpūta, jo pirms

tam lampu drudzis un spilgti iespaidi piedzīvoti starptautiskajā festivālā *Saxophonia*, kas pulcējis vairāk nekā 100 saksofonistu no Latvijas un ārvalstīm. Tur desmit dienās izskanējusi plaša programma ar izcilu mākslinieku uzstāšanos un meistarklasēm. Savukārt konkursos piedalījušies

tikai Latvijas labākie saksofonisti no mūzikas skolām un Mūzikas akadēmijas. Viņus vērtējusi starptautiska žūrija, ko pamišus vadījuši Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra diriģents Guntis Kuzma un vairāku starptautisku konkursu laureāts, saksofonists Oskars Petrauskis.

Una saņēmusi atzinību, žūrija ievērojusi arī Ilvas spēli. „Tas vien jau ir liels nopelns un pagodinājums, ka mūsu meitenes nokļuva tik tuvu labāko saksofonistu priekšgalam. To vispār grūti ar ko citu salīdzināt,” tā S.Pavloviča.

MEITENĒM SATRAUKUMS UN PRIEKŠ

Stāsta I.Ešenvalde: „Kad ieradāties festivāla *Saxophonia* konkursā, ieraudzīju dažus daļībniekus, ar kuriem esmu sacentusies jau agrāk. Tas bija mazliet satraucoši, jo viņi ieguva augstākas vietas. Iegājām klasē, es saliku instrumentu, un gājām uz zāli. Pat nespēju atapties, kad biju jau nospēlējusi.” Arī U.Lorberga atzīstas, ka bijis satraukums un bailes par uzstāšanos, ko klausīsies saksofona lielmeistari. „Bet arī liels prieks, ka vispār uz to konkursu tiku un beigās varēju spēlēt ar pārējiem kopkorī. Šis konkurss bija ļoti nozīmīgs – redzēju un klausījos, kā spēlē citi manā vecumā, un kaut ko no viņiem arī iemācījos.”

Daina Tāfelberga
Stellas Pavlovičas arhīva foto

Palīdzība dievnamiem

Līdz 15. aprīlim draudzes vai biedrības, kuru pārziņā ir valsts aizsargājami arhitektūras un mākslas pieminekļi, var pieteikties Rietumu bankas labdarības fonda konkursam *Latvijas sakrālais mantojums*.

Tas tiek rīkots kopā ar Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldi (NKMP), un fonds to organizē astoto gadu, palīdzot saglabāt un restaurēt vērtības vairāk nekā 45 baznīcās.

Nolikumu un anketu meklēt mājaslapās www.rbf.lv un www.mantojums.lv. Tur arī tiks publicēti apstiprinātie projekti.

iegūt līdz 5000 eiro, kopējais devums konkursam ir 25 000 eiro. Pieteikumus izskata žūrija, kurā ir divi pārstāvji no Rietumu bankas labdarības fonda un divi no NKMP.

Sakrālo mantojumu novērtē ne vien ticīgie, bet arī vēstures, arhitektūras un mākslas cienītāji, uzsverusi fonda valdes priekšsēde Inga Šina. Līdz šim palīdzēts dažādām kristīgajām konfesijām, piemēram, pērn katoļu baznīcām Kuldīgā (sagrālo priekšmetu skapja restaurācijai) un Daugavpils novada Silenē, luterāņu dievnamiem Alojā, Tukuma novada Lesnē un Smiltenes novada Palsmanē, pareizticīgo katedrālei Jelgavā un vecticībnieku lūgšanu namam Rēzeknes novada Kampiškos.

Iepriekš šī fonda atbalstu saņēmusi arī Kuldīgas Sv. Annas luterāņu baznīca (tur iekārtotas labierīcības).

Dina Poriņa

Oranžās brīvdienas ver Debesis vaļā

Grupa *Oranžās brīvdienas* publicējusi jaunāko dziesmu *Debesis vaļā*. Tas ir viens no pirmajiem vēstnešiem, kas liecina par darbu pie kārtējā studijas albuma.

Taču līdz tam vēl laiciņš jāpagaida, atzīst kādreizējais kuldīdznieks, grupas līderis un dziesmu autors Ints Ķergalvis jeb Speiss: „Nekur nesteidzāties – gribam visu izdarīt pamatīgi.” Vispirms kolektīvs gatavojas skaļi sagaidīt 19. gadadienu, un arī šogad svinības notiks Liepājā, klubā *Fontaine Palace*. Pasākumu kuplinās grupa *All Day Long*, dīdžeju apvienība *Beach Slap* un DJ 130Db. Marta beigās un aprīļa sākumā ansamblis dodas Eiropas koncertturnejā pa Vācijas, Nīderlandes un Beļģijas klubiem.

Debesis vaļā grupas daiļradē ir kārtējais eksperiments, stāsta I.Ķergalvis. „Pēdējā laikā mūsu dziesmās vairāk dzirdami ģitāru *draivi*.

Par spīti tam mierīgākas dziesmas producēšanu uzticējām grupas *smagā gala* flagmanim Andžam Zvirbulim. Viņam ir ķēriens dzirdēt niansas. Mērķis bija panākt, lai pēc skarbās ziemas šī dziesma ir kā silta pavasara vēsma. Šķiet, ka tas izdevies.” Jaunais darbs skaņu inženiera Kārļa Šteinmaņa vadībā ierakstīts studijā *KS Studio* Jelgavā, bet māsterēts ASV studijā *Mercury Mastering*. Drīz gaidāma arī dziesmas *Debesis vaļā* videoversija.

Jana Sūrums, grupas arhīva foto

Grupās Oranžās brīvdienas jaunākais singls *Debesis vaļā*.

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Helēna Jansone

Nīkrāces pagasta *Aploku* saimniece, četru dēlu mamma un astoņu mazbērnu vecmāmiņa Helēna Jansone skolas virtuvē strādā kopš 1980. gada.

PRIEKŠ PAR KOLĒĢĒM

„1980. gadā skolā vajadzēja saimnieci, es sāku strādāt, jo darbs fermā atstāja iespaidu uz veselību. Strādāt par pavāri arī nav viegli, bet man patīk. Bez kolēģītiem es neko nevarētu. Viņas man šajos gados trīs tik bijušas, bet visas brīnišķīgas,” nebeidz jūsmot Lienīte, kā žiperīgo pavāri sauc nīkrācnieki. „Pirmā meitene, kas ar mani kopā strādāja, bija Ieva Zanerība, otrā – Oksana Drjabreja, pēc tam – Daiga Veinbaha. Meitenes mācījās lauksaimniecības skolā, pie manis nonāca praksē.

Jaunajā skolā sākumā man ļoti bija bail rīkoties ar plīti. Patika vārīt uz malkas plīts. Domāju: „Ak šausmas! Kā tikšu galā?” Vispirms dēls visu apskatīja, tad vakaros mācīja mani. Vecajā skolā tiku galā viena, bet te ir ļoti lielas telpas. Vēl ar istabas

puķēm ņemamies, un logi ir lieli. Kā lietūs, tā netīri. Visur rokas jāpieliek.”

GRIB, LAI VISIEM LABI

„Pavāres darbs nav nemaz tik vienkāršs, kā sākumā liekas, jo bērni daudz ko neēd, kas skolēniem būtu nepieciešams, tāpēc jāizdomā ēdienkarte, lai visi būtu apmierināti. Salātus mūsējie negrib, bet vismaz divas reizes nedēļā taisām – no kāpostītiem, no bietītēm. Dažs paņem to salātu porciju, dažs ne. Tādi jau bērni ir. Labi viņi ēd biešu zupu. Saldos visādus vāram: ķīseli ar pienu, ar putukrējumu, rīsu krēmu, auzu pārslu krēmu. Uzšūmēju mannā ar ķirbīti, ķīselīti klāt – visi ēd gardu muti, pat nenojaušot, ka ķirbis ielikts. Muļķīgākais, ka skolai vairs nav dārza, aizliegts lietot pašu audzētos produktus. Cik labi bija tolaik, kad varējām audzēt! Vasarās sējām, ravējām un marinējām. Kad sāku strādāt, skolā bija izmēģinājuma lauciņi, bērniņi nāca savus lauciņus apkopt, bet skolotāji bija tik laipni, ka iedeva arī man palīgos. Skābenes visi kopā pļāvās

salasijām, 90 trīslitru burkas pieliku. Bērniem bija ļoti maz par pusdienām jāmaksā – kartupeļus gādāja vecāki, burkānus, sīpolus, bietes izaudzējām. Tagad viss tikai no veikala.”

„SAIMNIECĪT, UZLIEC VAIRĀKI!”

„Dažkārt šķiet, ka bērnu gumei neiztapsi nekad. Pieraduši mājās kādu smalkmaizīti uzēst, panaškoties, citā ģimenē varbūt nemaz ēst netaisa.

Tagad varu servēt lielās, vidējās un mazās porcijas. Žēl neapēsto sviest ārā, bet citam gribas vairāk. Meitenītes dažreiz tikai drusku pa šķīvi paņemas, bet puīši teic: „Saimniecīt, uzliec vairāk! Man tā gribas ēst!” Vai man žēl? Ar direktori vienojāmies, ka to, kas pāri paliek, pēc tam dodam mazturīgākajiem klāt launagā. Ar sviestmaizīti vien taču nepietiek! Bet spaiņiem mums pāri nepaliek.”

UZMUNDRINA AR LABIEM VĀRDIEM

„Atceros pavāri Vēru Eglīti Nīkrāces septiņgadīgajā skolā.

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.) (Turpmāk vēl.)

Viņa prata vārīt garšīgas zupas. Skrundā *Mežābelē* bija ļoti laba pārtikas tehnoloģe Emīlija Kolna. Man nekādu zināšanu nebija, bet viņa mācīja. Pēc nedēļas jākārto kategorijas pārbaudījums. Grūti gāja, bet viņa man uzlika roku uz pleca un teica: „Es redzu, ka jūs tāds gaišs cilvēks. Jums viss izdosies.” Kādas man bija dusmas! Domāju: „Kur viņa redz to gaišumu? Man taču tik grūti!” Tolaik vajadzēja to milzīgo kalkulēšanu – atskaites katru nedēļu taisīt. Bet Emīlija Kolna uzmundrināja ar Imanta Ziedoņa dzeju un mīļiem vārdiem. No viņas iemācījies daudz ko, arī to, kā no situācijas tikt ārā. Es savām meitenēm saku: ja kaut kas misējas, vajag nevis vaidēt, bet izdomāt, ko darīt.

Kādreiz gadījās, ka viena sāli jau piebērusi un otra arī. Bet to jau viegli novērst. Ir sava zināšana. Sākumā skrēju ar katru šķipsnu pie svāriem, tagad zinu, rokā paņemot.”

STARP ZIEDIEM

H.Jansones *Aploki* ir arī starp pagasta sakoptākajām sētām.

„Nedrīkstu pa dārzu – sirsniņa neļauj.

Bet tas ir mans vaļasprieks. Ko tad – sēdēšu mierā un miršu nost no bezdarba? Vedekliņas un mazmeitiņas palīdz. Nav jau man tur nekā īpaša: saslaucīts un satīrīts. Bet puķes ir visās malās: sakarinātas, sakņu dārzā kāda samtenīte, darbā istabas puķes. Man patīk, ka visur, kur strādāju, kaut kas zied. Ar lopiņiem vairāk saimnieks ņemas. Vistiņas mums ir, arī cūciņas, lai, kad mazbērni atbrauc, omei būtu, no kā pusdienas uztaisīt. Esmu visu mūžu Nīkrācē dzīvojusi, un man ļoti patīk. Lie-lākoties satiekos ar labiem cilvēkiem: kaimiņi – jauki, skolas kolektīvs – patīkams. Jaunos cilvēkus arī cenšos saprast. Tā tie gadi aizgājuši, ka pat nezinu, kur... Vecums, redz, klāt. Daktere man pēc slimības teica, ka varot strādāt, bet ne tik strauji. Es jau esmu dikti straujas dabas. Laikam nāksies apgriezienus samazināt, jo tie straujie ilgi nekalpo – nolietojas.”

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Palīdzība īpašajiem bērniem

Pirms divdesmit gadiem *Kurzemniekā* vēstījām, ka trīs kuldīdznieces – Gunta Jankovska, Līga Vaļģe un Inta Gaile – nokārtojušas Latvijas Portidžas mācībsistēmas asociācijas atestāciju.

UZ PRIEKŠU SOLI PA SOLIM

Portidžas sistēma ir mājniecība pirmsskolas vecuma bērniem ar īpašām vajadzībām, kā arī palīdzība viņu vecākiem. Tās uzdevums – sagatavot bērnus skolai, ja slimība ir vieglākā formā, un iemācīt ikdienas iemaņas. 1999. gadā pasākumā Kuldīgā piedalījās asociācijas priekšsēde, agrākā kuldīdzniece Ineta Kursiete un pedagoģe Valērija Elms no Anglijas.

„Tas bija laiks, kad Latvijā sāka ieviest sertifikācijas sistēmu, kas apliecina, ka ir apgūtas jaunas zināšanas un metodes,” atceras L.Vaļģe. „Toreiz mani uzrunāja Ineta Kursiete. Portidžas sistēma ir arī atbalsts vecākiem. Pedagoģi tiek apmācīti, lai bērnam soli pa solim iemācītu elementāras sadzīves lietas, piemēram, ēst. Pateicoties programmai, varējām bērniem ar īpašām vajadzībām palīdzēt. Bija arī atbalsts no sabiedrības. Tagad šī mācība no manas redzesloka izgājusi.” Bērnu neiroloģe tajā darbojusies gadu. „Man pašai bija bērns ar īpašām vajadzībām, un strādājām grupā. Lai darbotos arī ar citiem, vajadzētu daudz vairāk laika, bet man bija pamatdarbs,” stāsta L.Vaļģe.

Lāsma Reimanes foto

SABIEDRĪBA IEDROŠINĀJA

Pēc pāris gadiem neiroloģe un akupunktūras speciāliste, sabiedrības iedrošināta, paņēmusi kredītu, iegādājusies māju Ventpils ielā un izveidojusi Kuldīgas veselības centru. „Tas bija laiks, kad valstī viss mainījās, arī medicīnas sistēma. 2004. gadā ēku nopirku, bet pēc gada tā jau bija atjaunota un centrs sāka darboties,” L.Vaļģe dalās atmiņās. „Bija liels risks ņemt kredītu, vadīt saimniecisko pusi. Bet laikam jau dzīve vienmēr piedāvā variantus. Jāmāc izvēlēties. Man bija iespēja parādīt, ka strādāt varam, vienīgi jābūt pacietīgai.”

Šodien veselības centrā vienkopus ir ģimenes ārsti, zobārsti,

fizioterapeiti. „Par fizioterapijas kabinetu jāpateicas *Kurzemniekam*. Pirmajā labdarības akcijā *Sasildi sirsniņu!*, ko rīkoja redakcija, slimnīcai tika iegādāts sirdstoņu aparāts bērniņiem. Nodomāju, ka varbūt tā var palīdzēt arī mums. Sākumā necerējām, bet atsaucība bija ļoti liela – par saziēdoto iekārtojām fizioterapijas kabinetu.”

NENOKAVĒ LAIKU

Pēdējos gados speciāliste novērojusi, ka arvien vairāk bērniem ir atbrīvojums no eksāmenu kārtības. „Ir tehnoloģiju laikmets – bērni daudz laika pavada modernajās ierīcēs un mazāk atliek mācībām. Tas atstāj ietekmi. Bērni kļūst ļoti

Trim kuldīdzniecēm Portidžas mācībsistēmas asociācijas sertifikāti

Pirms pāris nedēļām Kuldīgā notika Latvijas Portidžas mācībsistēmas asociācijas pasākums, uz kuru bija ieradies asociācijas priekšsēde Ineta Kursiete un pedagoģe Valērija Elms no Anglijas. Tajā pēc pusgadu ilga darba pārsniegšanas vērtēja, kā kuldīdznieces, kuras apguvušas teorētisko mācību kursu pēc Portidžas sistēmas, praktiski strādājušas ar bērniem.

Portidža ir mājniecības sistēma pirmsskolas vecuma bērniem ar īpašām vajadzībām, kā arī viņu vecākiem. Pēc šīs mācību un audzināšanas sistēmas izglīto bērnus ar Dauna sindromu, bērnu cerebrālo trieku, sarežģītām iedzimtām un iegūtām slimībām. Kursos var piedalīties cilvēki, kuriem ir augstākā pedagoģiskā vai medicīniskā izglītība.

Ar Intas Gailles (no labās) mazo Robertiņu pēc Portidžas sistēmas strādā Līga Vaļģe, taču uz māmiņas pleciem gulst regulārs ikdienas darbs.

Pirms 20 gadiem ar Intas Gailles mazo Robertiņu pēc Portidžas sistēmas strādāja Līga Vaļģe.

„Veselības centrā gribas vairāk saīlēt kopā tādas lietas, kas, ienākot cilvēkam ar bērnu, var mazajam palīdzēt attīstīties pareizāk. Vai tas nav brīnišķīgi?” retoriski jautā neiroloģe Līga Vaļģe.

agresīvi, nesavaldīgi, ir miega traucējumi. No tehnoloģijām jau šodien neaizmuksim, un arī nevaļģ. Tās jāizmanto savā labā, tikai limitēti.”

Speciāliste iesaka ģimenēm vairāk laika pavadīt kopā, jo bērni izaug ātri. „Cits stāsta, ka bērns nerunā. Bet mammai rokās telefons, bērnam – planšete, un tēvs – strādā datorā. Vai ar bērnu kāds runā?”

Ir tik daudz iespēju, ko darīt kopā: doties uz dabas parkiem, kas piedāvā, piemēram, šķēršļu pārvarēšanu, doties braucienā ar velosipēdiem, minēt krustvārdu miklas, likt lego vai puzzle,” iesaka L.Vaļģe. „Mēs arī bieži nezinām bērna intereses. Reiz deviņgadīga

meitene tika aizvesta uz simfoniskā orķestra koncertu. Meitenei patika – viņa dūņoja līdzī.”

VISTUVĀK – SILDŪ UN LIEPĀJĀ

Latvijā Portidžas programma ieviesta pirms gadiem 20, to dibinājusi un visu šo laiku vada I.Kursiete. Viņa saka: „Kuldīgā pašlaik neviens šajā programmā nestrādā. Ir grūti arī kādu atrast, bet mēs esam sadarbībai atvērti. Kuldīgai tuvākā vieta, kurp doties bērniem ar īpašām vajadzībām, ir Saldus, kur sociālais dienests ar asociāciju noslēdzis līgumu. Taču mūsu centri ir arī Rīgā, Liepājā un Ogrē.”

Inta Jansone

Iedvesmo citus uzdrīkstēties

Trīs uzņēmīgi cilvēki – filozofs un mācītājs Aleksis Daume, sociālais uzņēmējs, Latvijas lepnums 2017 Valters Krētainis un ģitārists Normunds Karpičs – Nīcas novada jauniešu dienā *Iespējams tikai Nīcā* dalījās pieredzē, izjūtās un pārdomās.

Aleksis Daume: „Sieviete svarīgi vīrietim atgādināt, ka viņš ir izcils, jo tad viņam dzims radošas idejas, lai atgādinātu, ka sieviete ir dzimusi princese un karaliene.”

Iesvētības kā brieduma sākums

„Gribu, lai skolās tiktu rikota iniciācija jeb iesvētības, jo tās nāk no senčiem. Viņi pamanīja, ka jauniešiem jāpalīdz kļūt pieaugušiem, jo tā ir pāreja no viena posma uz otru,” rosināja filozofs Aleksis Daume.

„Man dots sarežģīts uzdevums, lai pastāstītu par brieduma nosacījumiem. Iniciācijas procesā jāstopas ar tādiem pārbaudījumiem kā izsalkums, slāpes, miega bads un seksuālā dziņa. Man ir divi dēli, no kuriem daudz mācos, lai spētu viņus izprast, tāpēc minēju vairākus piemērus tieši par puīšiem.”

ČETRI IZAIČINĀJUMI

Iniciācijas spēku A.Daume skaidroja ikdienišķās situācijās: „Man ir draugi, ar kuriem Liepājas pusē rīkoju dažādus pasākumus tēviem un dēliem. Dienas sākumā pasaku, ka beigās būs labas vakariņas, tāpēc pa dienu nekā ēdama nebūs. Visu dienu viņi iet aukstumā un slapjumā. Pienāk vakariņas, visi sataisījuši no metnes, un priekšā tiek nolikts maiss, kas sakustas. Iekšā ir dzīvs trusis, no kā jāpagatavo ēdiens. Tad jauniešiem rodas atklāsme, ka pārtika nenāk no lielveikala un ledusskapja. Kādam trusis jānogalina, jānodrā un jāpagatavo, tāpēc skats uz dzīvi mainās.

Filozofs Aleksis Daume izskaidro briedumu un to, kam jauniešiem jāiziet cauri, lai saprastu, kas ar viņiem notiek.

Par slāpēm ir cits piemērs. Visu laiku domāju, ka mani bērni pārtiek vienīgi no kolas un citus dzērienus nemaz nezina. Liels bija pārsteigums, kad picērijā dēli izvēlējās ūdeni.

Runājot par miega trūkumu, maz esmu satīcis vecākus, kuri bērnus var nolikt gulēt laikus. Piemēram, armijā ir tādi spīdzināšanas veidi, ka cilvēkam neļauj izgulēties, jo tad viņu viegli salauzt un veidot, kā vajag.

Vairāki vecāki domā, ka viņu bērniem nav seksuālās dziņas, bet tā nav. Noteiktā vecumā puīšu organismā sāk izplesties testosterons, čaļi sāk trakot. Meitenes intuitīvi sāk just, ka kaut kas nav kārtībā, tāpēc sāk turēties bariņos. Pat uz tualeti iet divatā! Meitenes dara pareizi, jo čaļi grib sākt izrādīt interesi un veidi var būt visdažādākie. Gribu palīdzēt sameklēt atbildi uz jautājumu, kā

puīšiem var palīdzēt.”

ĒST UN KUSTINĀT AUSIS

A.Daume stāstīja piemēru par Āfrikas ziloņiem: „Daudziem nebija saprašanas, kāpēc jaunie ziloņi izposta ciemus un uzbrūk cilvēkiem. Zinātnieki atklāja, ka malumednieki vecos ziloņus izšāvuši, atstājot tikai jaunus. Ja barā izšauj vecos, jaunajiem nav, kam līdzināties. Kad tiem pieaug testosterona līmenis, tie sāk trakot un nesaprot, ko darīt. Ja pa ceļam gadās ciems, tas tiek noslaucīts no zemes virsmas.

Pētnieki izdomāja labu izeju – tūlumā atrada vecu ziloni, ar helikopteru to atveda pie jaunajiem. Jaunie ievēroja, ka vecais nevis trako, bet ir savaldīgs, mierīgs un ēdot kustina ausis. Jauno ziloņu agresija nekur nepazuda, bet tie sāka skatīties, ko dara vecais. Pēkšņi jaunuļi saprata, ka viņš neārda ciematus un neuzbrūk cilvēkiem.

Arī jauniešiem tikt galā ar testosteronu var palīdzēt *veca ziloņa* klātbūtne. Tie ir vectēvi un tēvi, viņu vīrišķā klātbūtne.”

SVĒTUMS UN NĀVE

„Lai vīrietis nobriestu dvēselē, viņam jāstāpjas ar svētumu. Viens no lielākajiem ir tas, ka viņš satiek sievieti. Pēc tam vīrietis vairs nav tāds, kāds bijis. Jāsatiek arī nāve, kurai ir dažādas formas, piemēram, šķiršanās, apsmiešana skolā, vēl citi veidi. Kad cilvēks sastop nāvi, viņš iemācās uzdot pareizos jautājumus. Vīrietim tas jāpiedzīvo,

lai saprastu, ka dzīve ir grūta un viņš nav svarīgākā būtne uz planētas, nav galvenais un nekomandē visus, nekontrolē dzīvi. Un kaut kad mēs visi mirstim.”

ZEME, ARKLS, ŪDENS UN GULTNE

„Man patīk salīdzinājums, ka vīrietis ir armais lauks, bet sieviete ir ūdens. Laukam vajadzīgs arklis, kas viņā iespiežas, tāpēc vīrieši un jauni puīši iet medībās, kāpj kalnos, lai viņos tiktu iedzīts arklis.

Sieviešu iniciācija ir pilnīgi atšķirīga. Iedomājieties – ja kāds mēģinātu art ūdeni! Pēc kā tas izskatītos? Ūdenim vajadzīgi krasti un gultne. Sieviešu dzīvē gultne ir vīrietis, kas nosaka dziļumu. Jebkura meitene savā attīstībā puīšus apsteidz par diviem gadiem. Ir interesanti vērot, kā sieviešu ķermenī sāk izpausties hormoni, kas atbild par to, ka ballītes laikā kāda meitene dodas uz virtuvi mazgāt traukus. Vai arī ciemos atbraukuši radnieki ar bērniem, tie blakus istabā spēlējas, kāds sāk raudāt, un meitenes uzreiz skrien bērnu mierināt. Meitene par pieaugušu sievieti kļūst tad, kad sāk rūpēties par citiem.

Ūdens satur milzīgu potenciālu, jo ar to var dot dzīvību, sniegt veldzi, gatavot ēdienu, ražot elektrību, dzēst uguni, skalot klintis, skalot zeltu. Sieviete svarīgi savam vīrietim atgādināt, ka viņš ir izcils, jo tad viņam dzims radošas idejas, lai atgādinātu, ka sieviete ir dzimusi princese un karaliene.”

Grib bērnus piecelt kājās

Liepājnieks Valters Krētainis 2017. gadā ieguva titulu *Latvijas lepnums*, jo bērnam ar kustību traucējumiem bija radījis palīgierīci *Soli pa solim*. Nu kopā ar draugu Ģirtu Tomu Klampi viņi izveidojuši uzņēmumu *KK Original Design*, kas ražo vairākas ierīces.

„Jau 16 gadus zināju, ko vēlos darīt. Sapratu, ka gribu būt uzņēmējs, man būs darbnīca un varēšu radīt to, kas noderēs arī citiem. Tas bija sapnis. Pēc skolas iepazinot ar cilvēku, kuram ideju izstāstīju, viņš tajā saskatīja lielu potenciālu, tāpēc sāka mani ievirzīt pareizajās slīdēs. Gribu uzsvērt, ka sākums vienmēr ir grūts, un vajag rast motivāciju neapstāties, bet, redzot pirmos rezultātus, par paveikto ir prieks.”

Liepājnieks, sociāli atbildīgais uzņēmējs Valters Krētainis mēģināja ikvienu iedrošināt ticēt saviem sapņiem, lai tos arī sasniegtu.

„Ir forši, ja uz darbu var iet ar prieku. Tad arī būsiet laimīgi. Vienmēr mēģiniet domāt, kā savu hobiju un atpūtu pārvērst darbā!”

Pēc 9. klases Valters iestājies Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas koka izstrādājumu dizaina specialitātē: „Kvalifikācijas darbā izstrādāju pārvietošanās ierīci – rūpuli sievas brālītim Kristiānam, kurš cieš no bērnu cerebrālās triekas un nespēja pats kustēties. Ar rūpuļa palīdzību viņam ir brīva kustību izvēle, tiek trenēta ķermeņa un sirds muskulatūra.”

KK Original Design izveidojis jau trīs ierīces. „Rūpulis, kurā bērns atrodas daļēji vertikālā pozā, paredzēts tiem, kuri savilkto muskuļu dēļ nespēj iztaisnot kājas. *Citrona šķēle* paredzēta līšanai un citiem vingrinājumiem, bet *citrona puse* – rāpošanai un līšanai. Mūsu plāns ir izveidot līniju *Soli pa solim* – vairākus ražojumus, kas paredzēti no līšanas līdz pat staigāšanai. Vēlamies pakāpeniski bērnu piecelt uz kājām,” sacīja Valters. Viņa ieteikums jauniešiem – ātrāk saprast, ko katrs vēlas darīt, un to sasniegt.

Dziesmās ir spēks

Mūziķis Normunds Karpičs dzīvo Liepājā, ir zināms kā dažādu kaverversiju dziesmu izpildītājs. Viņš jauniešiem pastāstīja par savu neatlaidību, lai sasniegtu paša izvirzīto mērķi. Vidusskolas laikā viņš vēlēties nokļūt uz skatuves, tāpēc domājis par aktiera vai mūziķa profesiju.

Normunds atzina, ka joprojām meklē savu ceļu mūzikā un visvairāk iedvesmojas no latviešu tautasdziesmām, veidojot tām aranžijas: „Cenšos rakstīt mūziku, dažreiz arī eksperimentēju, paņemot latviešu tautasdziesmu vai arī kādas zināmas dziesmas tekstus, uztaisot to skanīgāku un atšķirīgāku. Tautasdziesmās ir spēks, kuru savā interpretācijā mēģinu nodot klausītājiem.” Sarunas laikā viņš ar jauniešiem dziedāja latviešu tautasdziesmas, Dona sacerētās, Bredlija Kūpera un Lady Gagas dziesmu *Shallow* no filmas *Zvaigzne ir dzimusi*.

„Pēc vidusskolas izdomāju, ka no savas dzīvesvietas Bauskā gribu nokļūt Liepājā. Kad nolēmu doties tur, bija sajūta, ka kāds dod iespējas, kas mani virza uz priekšu. Dzīve mums dod daudz labu lietu, mūsu rokās ir tas, vai reaģējam uz tām vai ne. Liepājā pabeidzu

Ģitārists Normunds Karpičs jauniešiem novēlēja nebaidīties un izkāpt no komforta zonas, lai sasniegtu savus mērķus.

universitāti un nokļuvu leļļu teātrī kā aktieris. Tā bija pilnīgi cita pasaule – bija jāieiet tēlos, jāizdomā interesantas balsis. Man patīk sevi izsviest no komforta zonas, bet pēc divu gadu strādāšanas no turienes aizgāju. Sapratu, ka beidzot gribu pievērsties tam, ko vienmēr esmu vēlējis darīt. Uzskatu, ka katram ir jācenšas izkāpt no komforta zonas, lai attīstītos un sasniegtu mērķus.”

PĀRDOD

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Meža **MALKU** visām apkures sistēmām, 35 eiro krāmētā sterā. Tālr. 24957247.

MALKU 3 m. Tālr. 27811870.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

Oša, ozola **ZĀGBALĶUS** krautuvē. Tālr. 29428876.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

RAGUS. Tālr. 22048516.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, 95. koda (26.03.) kursus Pētera ielā 5, Kuldīgā. Tālr. 26120089.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, BE, C, CE, D, 95. kodu. Tālr. 29194359.

AUTOSKOLA Universāls 25. martā 18.00 Skrudas kultūras namā rīko auto-vadītāju kursus. Tālr. 26446270.

Sertificēta būvfirma ar pieredzi veic dažādus **BŪVDARBUS**, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Uzņēmums veic visu veidu **CELTNIECĪBAS DARBUS**. Tālr. 25202997.

Visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 26844885.

JUMTA REMONTS un maiņa, iekšdarbi, fasādes siltināšana, materiālu piegāde. Tālr. 28749982.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Veicam augļu koku **VAINAGU VEIDOŠANU**. Tālr. 26171160.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

VĒLAS ĪRĒT

Labiekārtotu, mēbelētu **DZĪVOKLI**. Tālr. 26228165.

MEKLĒ DARBU

Vīrietis – **LAUKSAIMNIECĪBĀ** Kurzemē. Ir traktora un B kat. autovadītāja apliecība. Tālr. 20335467.

SIA *LATEIRA*

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
- veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM

laukus un citas aizaugušas platības. **PĒRK**

zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojamo materiālu. **ĀTRA SAMAKSA.**

25 622 293 (Āris)

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

DAILES TEĀTRIS
VASĪLIJS SIGAREVS
KARENINS
Režisors – Dž.Dž.Džilindžers
Pirmizrāde – 2019. gada 29. martā
Informācija pa tālr. 67294444 Kases darba laiks: 10.00 - 19.00; S., Sv.11.00 - 18.00 www.daillesteatris.lv

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

ATCERIES ABONĒT
KURZEMNIEKU
aprīlim,
maijam, jūnijam!

Andris Ruskulis rāda Dzintrai Butai un pārējām dalībniecēm, kā pareizi uzklāt tonālo krēmu.

Stilists, vizāžists Andris Ruskulis Vilmai Šlakorcina stāsta par pareizas matu krāsas izvēli.

Ļauties pārmaiņām

„Pasākumā vēlējāmies panākt, lai sievietes mācītos izcelt to, kas viņās ir skaists un ko viņas ikdienā nenovērtē,” tā skaistuma dienā Rudbāržos teica firmas *Oriflame* neatkarīgā skaistuma konsultante Inguna Girvaite.

Kopā ar stilistu Andri Ruskuli sievietēm bija iespēja uzzināt vairāk par frizūru veidošanu, krāsu pieskaņošanu, kosmētikas un apģērbu izvēli. I.Girvaite stāsta, ka arī pati ieklausījiesies A.Ruskuļa padomos: „Sievietei jāizskatās labi, darot jebkuru darbu. Ja esi sabiedrībā, tas ir pienākums pret apkārtējiem. Ir svarīgi, ka ir kāds zinošs cilvēks,

kurš no sava skatu punkta parāda lietas, kurām vajadzētu pievērst uzmanību. Vērtīgākais ir tas, ka lekcija ir praktiska, cilvēks redz pārmaiņas.”

IZSKATĪTIES VĒL LABĀK

A.Ruskulis: „Parasti jokojot saku, ka mans galvenais uzdevums ir kaitināt meitenes par to, ka viņas var izskatīties vēl labāk,

ja kaut ko pamaina. Šobrīd esmu nonācis pie tā, ka izdomāju sev jaunu amatu – stila psihologs, jo iedvesmoju sievietes. Mūsdienu sabiedrībā redzu, ka bieži līdz pārvērtībām nenonākam, jo ir dažādi iekšējie kompleksi, kas cilvēkus ierobežo. Piemēram, kāds kaut ko ne tā ir pateicis. Ir jāstrādā ar sevi, lai rastu pārliecību, ka apkārtējo viedoklis

nesatrauks. Esmu redzējis brīnišķīgas sievietes, kuras rutīna ielikusi rāmī, no kā viņas netiek ārā. Stipras sievietes ir mūsu nācijas balsts.”

Viņš iesaka vienkāršu uzdevumu, kas jāizpilda katru rītu: „Ieejot vannasistabā, paskatieties spogulī, uzsmaidiet sev un skaļā balsī saki: „Esmu pati skaistākā un gudrākā! Viss, ko daru, ir pareizi!” To vajag atkārtot trīs reizes kā mantru, jo tas palīdz sevi ieprogrammēt pozitīvi. Mūsu organisms ir iekārtots tā: ja domājam pozitīvas domas, tad tas atsaucas šūnu līmenī un informācija bioķīmiskajā procesā mainās. Neviens cits jūs ieprogrammēt nevar, tikai pašas.”

NO DOMĀM LĪDZ DARBĪBĀM

A.Ruskulis stāsta, ka viņu uzrunājis filma *Dzelzs lēdija* par Margaretu Tečeri: „Viņa saka: to, ko tu domā, to izsaki. Kolīdz to esi izteicis skaļi, tas kļūst par taviem darbiem. To, ko dari, tas kļūst par tavu likteni, nosaka ceļu, kādu iesi. No domām nonākam līdz

darbībām, tāpēc, lai labi izskatītos, ir jābūt sajūtai, ka vēlies kaut ko mainīt un uzdrošināties. Mudinu dāmas būt pozitīvi egoistiskām, lai vēltītu laiku sev. Bieži vien nespējam sevi objektīvi novērtēt, jo neredzam to, kā citi mūs redz.”

PADOMĀT PAR SEVI

„Pirmais iespaids par cilvēku rodas vien dažās sekundēs. Otrreiz to ir grūti lauzt. Tu vari būt ārkārtīgi gudrs, bet, ja to nevar redzēt vizuāli, tad tas tā arī paliek. Zinu cilvēku, kurš ir noaudzis, izskatās sačokurojies, bet viņš zina septiņas valodas, ir apceļojis visu pasauli. Nekad mūžā neienāks doma pieiet viņam klāt, lai parunātos.” Stilists uzsver, ka jāmacās izteikt komplimentus: „Tā ir attieksme un laba sajūta. Ir paradokss, ka visi grib būt īpaši, bet uzvedas vienādi. Tas, kurš izlec, to mēģina *iebāzt* kaut kur atpakaļ. Vajadzētu analizēt, cik daudz atļaujamos pārkāpt sev pāri, kur beidzas vienas robežas, bet sākas citas.”

Annas Bivbānes teksts un foto

VĀRDADIENAS

No 18. līdz 24. martam
 18. Ilona (6664), Adelīna (447)
 19. Jāzepts (1467),
 Juzefa (272)
 20. Made (70), Irbe (55)
 21. Una (1286), Unigunde (12),
 Dzelme (5), Benedikts (51),
 Benedikta (39)
 22. Tamāra (5562),
 Dziedra (1), Gabriela (1708),
 Gabriels (993)
 23. Mirdza (2264),
 Žanete (578), Žanna (3521)
 24. Kazimirs (341), Izidors (31)
 Populārākie:
Ilona un Jāzepts.

Franču izcelsmes

Žanete Priede, uzņēmēja:
 – Mamma sapņu zeme, kad viņa mani gaidīja, bija Francija. Viņa intuitīvi zināja, ka piedzims meita, un bija nolēmusi par godu savai mīļajai Francijai dot man franču vārdu. Burts ž norāda uz francisko izcelsmi, visvairāk Žanetes var sastapt Francijā. Latvijā nav daudz, un tieši šī iemesla dēļ bērniņā man vārds ļoti nepatika. Skolas laikā daudzi gribēja man veidot iesaukas, locīt vārdu, bet tas nepadevās. Mēģināja piesiet visu, kas sākas ar ž: Žanītis, Žancītis, Žirafe. Pāris reizes nosauca, bet tas nepielipa, vienmēr palika pie Žanetes. Vārds ir spēcīgs un nepakļaujas. Interesanti, ka augstskolā vienā kursā mēs bijām divas Žanetes, arī tagad Kuldīgā zinu vēl dažas. Šobrīd man patīk savs vārds, nespēju vairs iedomāties, ka mani sauktu kādā ierastā un populārā vārdā. Šķiet, ka šis man piestāv vislabāk.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 18. MARTĀ

Dienas garums – 12 st.
 Saule lec 6.32, riet 18.32.

Naktī +3°...+5°

Z
 R ↗ A
 D

3-9 m/s

Dienā +5°...+6°

Z
 R ↗ A
 D

6-15 m/s

RĪT, 19. MARTĀ

Dienas garums – 12 st. 4 min.
 Saule lec 6.30, riet 18.34.

Naktī +3°...+4°

Z
 R ↗ A
 D

5-14 m/s

Dienā +3°...+5°

Z
 R ↗ A
 D

3-11 m/s

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

194. kārtā

Baltkrievijā dzimis ebreju izcelsmes franču ekspresionisma gleznotājs (1893–1943). Darbojies Parīzē starp pasaules kariem. Izveidojis savu stilu, ietekmējoties no Kurbē, Šardēna un Rembranta. Studējis Viļņas Mākslas akadēmijā, tad Francijā Daļo mākslu skolā.

Atbildes gaidām līdz 20. marta 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

193. kārtas atbilde:

Ivans Biļibins.
Nemirstīgais Kaščejs. 1900.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Vita Jurenovska, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

UZŅĒMĒJI RUNĀ, KURZEMNIEKI KLAUSĀS

Reklāmas un publicitātes pasākumi lielākajā reģionālajā komercradio stacijā Kurzemē. 145 tūkstoši klausītāji* visā Latvijā, Kurzemē 89 tūkstoši*. Vidēji katrs otrais Kurzemes iedzīvotājs klausās Kurzemes Radio.

*Avots: Kurmi TNS. Radio auditorijas pētījums. Pasaule – februāris 2018.

99 000 Kurzemē
 145 000 Latvijā*
 3000 online radio klausītāji
 Apsardze irā Kurzemē un daļēji Ziemeļos

KURZEMES RADIO

Jaunsargi nostiprina iemaņas

Ierindas mācība, fiziskie pārbaudījumi, topogrāfija, lauka kaujas iemaņas, šaušana ar mazkalibra ieroci un lāzertērpi – to un vēl daudz ko citu izmēģināja 105 Kurzemes jaunsargi, kuri četras dienas darbojās Jaunsardzes un informācijas centra 1. novada nodaļas nometnē Skrundas vidusskolā.

Vecākajam ekspertam militārās izglītības jautājumos Mārim Kriševicam šī ir pirmā viņa vadītā nometne: „Izaicinājums ir piedāvāt interesantas un noderīgas nodarbības. Lai to panāktu, nometnes beigās rīkojam aptauju, kurā jaunsargi izsaka savas domas, mēs tās ņemam vērā, nākotnē papildinot vai mainot nometnes plānu. Parasti jaunsargiem patīk praktiskās nodarbības: kaujas šaušana, orientēšanās. Šoreiz interesantākā bija spēle lāzertērpi jeb lāzera peintbols, kurā ir dažādi uzdevumi ar lāzertērpiem. Par to īpaši paldies *Lauku kūrortam* Kazdangā. Ceru, ka jaunsargi

Jaunsardze SANIJA TRĪBELE: „Tādas prasmes, ko šeit apgūstam, būtu vajadzīgas katram.”

būs labi pavadījuši laiku un iemācījušies dzīvē noderīgas lietas. Paldies Zemessardzes 4. brigādei par atbalstu, kā arī Skrundas vidusskolai un pašvaldībai par veiksmīgo sadarbību.”

FIZISKĀ SAGATAVOTĪBA

M.Kriševics stāsta, ka svarīgi jauniešus sagatavot augstāka līmeņa nometnei. Programma bija piesātināta ar dažādām mācībām: kaujas šaušanu ar mazkalibra ieroci, ierindas mācību, topogrāfiju, lauka kauju iemaņām u.c. „Lai pārbaudītu fizisko sagatavotību, pēdējā dienā bija tests: granātas mešana, pievilksanās pie stieņa, ķermeņa augšdaļas pacelšana, roku saliekšana un iztaisošana balstā guļus.”

TAS BŪTU JĀPROT KATRAM

Armijas poligonā *Mežaine* daļa jaunsargu apguva lauka kaujas iemaņas un šaušanas pamatprincipus. Renalds Freimanis no Liepājas piedalās otro reizi: „Tādas

Megija Freimane nostiprina iemaņas ieroci mācībā. Viņa savā skolā Liepājā apgūst valsts aizsardzības mācību.

nometnes sniedz zināšanas, un krīzes situācijā spēšu neapjukt. Esmu patriots, tāpēc, kad bija iespēja pieteikties Jaunsardzē, to arī darīju. Vēlos mācīties Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā.” Megija Freimane jaunsardzes gaitas aizsākusi Skrundas vidusskolā un turpina Liepājā: „Esmu izvēlējusies savā skolā apgūt valsts aizsardzības mācību. Jaunsargos esmu otro gadu, bet nometnē pirmo reizi. Mani aizrāva tas, ka var apgūt topogrāfiju, piedalīties praktiskās

darbībās.” Sanija Trībele pirmo reizi izmēģinājusi šaut ar ieroci, rezultāts – divi trāpīgi šāvieni: „Izjūtas ir labas. Jaunsardzē iestājos tādēļ, lai gūtu pieredzi, jo tādas prasmes, ko šeit apgūstam, būtu jāzina katram. Nākotnes profesiju vēlos saistīt ar militāro jomu. Motivāciju darboties dod instrukturu uzmundrinājumi.”

MĀCĪTIES DAROT

Otra daļa jauniešu *Lauku kūrortā* izmēģināja lāzertērpi. Topošais ugunsdzēsējs-glābējs

ADRIANS LEGEZA no Saldus tehnikuma: „Nometne nostiprina fizisko sagatavotību, attīsta domāšanu.”

Adrians Legeza no Saldus tehnikuma piedalās pirmoreiz: „Jaunsardzē darbojos no pagājušā gada. Nometne nostiprina fizisko sagatavotību, attīsta domāšanu. Spēlē gāja labi – bijām uzreiz ceļā, piespiedām pretinieku komandu. Spēles gaitā sapratu, ka jāuztrenē šaušanas prasme.” Jaunsargs Endijs Rasils no Saldus tehnikuma: „Līdz šim esam mācījušies dažādas pozīcijas, šaušanu pa mērķiem, orientēšanos. Lāzertērpi attēlojam kara darbību: esam sadalījušies divās komandās, stratēģiski ieņemam punktus. Spēlē izmantojam visas iemaņas, ko esam mācījušies. Pirms tam apguvām prasmi sadarboties, pielavīties, ieņemt pareizas šaušanas pozīcijas. Esmu pārāk pārgalvīgs, tāpēc esmu jau izmantojis visas spēles dziļības.”

Annas Bibānes teksts un foto
 Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.